

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 60.032/3
van 19 oktober 2016

over

een ontwerp van ministerieel besluit ‘tot uitvoering van het
Vergunningsbesluit van 22 november 2013’

Op 18 augustus 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 19 oktober 2016, een advies te verstrekken over een ontwerp van ministerieel besluit ‘tot uitvoering van het Vergunningsbesluit van 22 november 2013’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 11 oktober 2016. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Jan VELAERS en Johan PUT, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 19 oktober 2016.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt ertoe uitvoering te geven aan een aantal delegaties aan de Vlaamse minister bevoegd voor bijstand aan personen (hierna: de minister) die vervat zijn in het besluit van de Vlaamse Regering van 22 november 2013 ‘houdende de vergunningsvoorwaarden en het kwaliteitsbeleid voor gezinsopvang en groepsopvang van baby’s en peuters’ (hierna: het Vergunningsbesluit). Het betreft de delegaties met betrekking tot het vaststellen van:

- de uitreikende instanties van en de leerinhouden voor het attest van kennis om een kinderopvanglocatie met meer dan achttien kinderopvangplaatsen organisatorisch te beheren en het kwalificatiebewijs waarover een persoon binnen zo een organisatie moet beschikken (artikel 8 van het Vergunningsbesluit);
- de uitreikende instanties van en de leerinhouden voor het attest waaruit blijkt dat elke kinderbegeleider de module “kennismaken met de gezinsopvang” heeft gevolgd (artikel 11 van het Vergunningsbesluit);
- de voorschriften voor het veilige bed voor een kind jonger dan achttien maanden (artikel 20, tweede lid, van het Vergunningsbesluit);
- de modellen van brandveiligheidsattesten A, B en C (artikel 23, tweede lid, van het Vergunningsbesluit);
- het model van het attest van de contracthouder voor het maken van een uitzondering op de regel dat een kind dat jonger is dan één jaar op de rug te slapen wordt gelegd (artikel 24, § 2, van het Vergunningsbesluit);
- het model van het attest A en het attest B medische geschiktheid van de verantwoordelijke van de kinderopvanglocatie, het attest van zijn actieve kennis van het Nederlands, de uitreikende instanties van en de leerinhouden voor het attest van kennis van levensreddend handelen bij kinderen en het kwalificatiebewijs waarover de verantwoordelijke moet beschikken (artikel 40, § 2, eerste lid, 2°, a) en b), 3°, 4° en 5°, van het Vergunningsbesluit);
- het model van het attest A en het attest B medische geschiktheid van de kinderbegeleiders, de uitreikende instanties van en de leerinhouden voor het attest van kennis van levensreddend handelen bij kinderen en het kwalificatiebewijs waarover zij moeten beschikken, het bewijs van een kwalificerend traject voor groepsopvang, en de uitreikende instanties van het attest van actieve kennis van het Nederlands waarover minstens één kinderbegeleider moet beschikken (artikel 43, § 2, eerste lid, 2°, a) en b), 3° en 4°, en § 3, van het Vergunningsbesluit);

- het model van het attest A en B van medische geschiktheid van de andere personen die in de kinderopvanglocatie direct contact hebben met de opgevangen kinderen (artikel 45, eerste lid, 2°, a) en b), van het Vergunningsbesluit);
- de uitreikende instanties van en de leerinhouden voor het attest waaruit blijkt dat de kinderbegeleider voor wie de organisator van gezinsopvang gebruikmaakt van de overgangsregeling, de module “werken in de kinderopvang” heeft gevolgd (artikel 73, tweede lid, van het Vergunningsbesluit).

Tevens bevat het ontwerp bepalingen inzake de schriftelijke verklaring door een persoon die onderdaan is van een andere lidstaat van de Europese Unie en die tijdelijk en incidenteel als kinderbegeleider of als verantwoordelijke van de kinderopvanglocatie binnen de Vlaamse Gemeenschap wenst te werken, alsmede inzake de erkenning van de beroepskwalificatie door het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin (hierna: Kind en Gezin) voor houders van een opleidingstitel of bekwaamheidsattest dat op een wettige wijze is uitgereikt in een andere lidstaat voor wie zich in de Vlaamse Gemeenschap vestigt om te werken als kinderbegeleider of als verantwoordelijke. Daarmee wordt beoogd richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 ‘betreffende de erkenning van beroepskwalificaties’ (hierna: beroepskwalificatierichtlijn) om te zetten wat betreft de opvang van baby’s en peuters.

3.1.1. De rechtstreekse rechtsgrond voor de artikelen 1 tot 6 en 15 tot 20 van het ontworpen besluit is in beginsel te vinden in de artikelen 8, 1° en 2°, 11, 20, tweede lid, 23, tweede lid, 24, § 2, 40, § 2, eerste lid, 2°, a) en b), 3°, 4° en 5°, 43, § 2, eerste lid, 2°, a) en b), 3° en 4°, en § 3, 45, eerste lid, 2°, a) en b), en 73, tweede lid, van het Vergunningsbesluit.¹ De rechtsgrond voor de opheffing van het ministerieel besluit van 27 februari 2014 ‘ter uitvoering van artikel 8, 11, 40, 43 en 73 van het Vergunningsbesluit van 22 november 2013, wat betreft de kwalificatiebewijzen en attesten’ (artikel 21 van het ontwerp) ligt in de delegatiebepalingen waaraan bij dat besluit voor dat aspect uitvoering werd gegeven.

3.1.2. De indirecte rechtsgrond voor de zo-even vermelde rechtsgrond biedende bepalingen is te vinden in artikel 6, § 5, van het decreet van 20 april 2012, gelezen in samenhang met de artikelen 6, §§ 1 en 4, van dat decreet.

3.2. In een aantal van de genoemde artikelen van het ontwerp worden taken opgelegd aan Kind en Gezin. Er kan evenwel geen bepaling in een besluit van de Vlaamse Regering worden gevonden op basis waarvan de Vlaamse Regering (onderdelen van) de bij artikel 8, § 2, van het decreet van 30 april 2004 ‘tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin’ verleende machtiging verder aan de minister delegeert waardoor hij taken zou kunnen opleggen aan Kind en Gezin. De artikelen 2, tweede lid, tweede

¹ Het bepalen van de uitreikende instanties van de onderscheiden attesten gebeurt door het stellen van voorwaarden waaraan die instanties dienen te voldoen en zelfs door middel van het stellen van vereisten waaraan de personen die de opleiding verstrekken die leidt tot het betrokken attest, moeten voldoen (artikel 4, derde lid, van het ontwerp). Er zou kunnen worden aangenomen dat deze onrechtstreekse manier van bepalen onder de relevante rechtsgronden valt, al verdient het aanbeveling dichter bij de rechtsgrond aan te sluiten of deze voorafgaand te expliciteren.

zin, 3, tweede lid, tweede zin, 4, vierde lid, tweede zin, en 15, derde lid, tweede zin, van het ontworpen besluit ontberen derhalve rechtsgrond.

3.3. De artikelen 7 tot 14 van het ontworpen besluit bevatten een regeling inzake een schriftelijke verklaring die bij Kind en Gezin moet worden ingediend (in het raam van het door een onderdaan van een andere lidstaat van de Europese Unie als werknemer tijdelijk en incidenteel werken als kinderbegeleider of als verantwoordelijke) en inzake de erkenning van beroepskwalificaties.² Deze regelingen zijn van toepassing voor het attest van het volgen van de module “kennismaken met de gezinsopvang”, het attest van het volgen van de module “werken in de kinderopvang”, het attest van kennis van levensreddend handelen bij kinderen, het kwalificatiebewijs als verantwoordelijke en het kwalificatiebewijs als kinderbegeleider.

In advies 59.291/3³ over een eerdere versie van het om advies voorgelegde ontwerp werd het volgende opgemerkt:

“4.1. Het ontwerp is in essentie een verzameling van vergunningsverplichtingen en kwalificatievereisten, waaraan vaak slechts zal kunnen worden voldaan door het voorleggen van attesten die door specifieke Vlaamse instellingen worden toegekend, en zonder dat er in een kader is voorzien voor de wederzijdse erkenning van attesten inzake eerder verworven competenties uit andere EER-lidstaten.

Daarom is aan de gemachtigde gevraagd het ontwerp te verantwoorden in het licht van de dienstenrichtlijn⁴ en van de beroepskwalificatierichtlijn⁵. De gemachtigde antwoordde daarop als volgt:

‘Elke bepaling van het decreet van 20 april 2012 houdende de organisatie van kinderopvang van baby’s en peuters, en de uitvoeringsbesluiten, wordt getoetst aan de principes uit de dienstenrichtlijn, en zijn dus getoetst aan de principes noodzakelijkheid, evenredigheid en gelijkheid.

De toetsing aan de beroepskwalificatierichtlijn is nog niet meegenomen in voorliggend ontwerp van MB, maar is voorzien bij een volgende aanpassing van besluit die binnenkort wordt voorgelegd aan de minister, met volgende motivatie:

De in het ministerieel besluit opgesomde kwalificatiebewijzen zijn in eerste instantie diploma’s, certificaten, studiegetuigschriften of attesten behaald aan een Vlaamse school/opleidingsorganisatie. Ook kwalificatiebewijzen die niet aan een Vlaamse school/opleidingsorganisatie behaald zijn komen in aanmerking, als zij als gelijkwaardig erkend zijn door NARIC-Vlaanderen.

Nieuw is nu dat ingevolge de Europese richtlijn, kwalificatiebewijzen van onderdanen als gelijkwaardig erkend moeten kunnen worden, zonder dat daarbij een procedure bij NARIC nodig is. De gelijkwaardigheid wordt namelijk op een andere manier beoordeeld, vanuit het oogpunt van wat volstaat bij een andere lidstaat. Niet NARIC, maar Kind en Gezin is dan de instantie die voor het

² Volgens de nota van Kind en Gezin aan de minister, die bij de adviesaanvraag is gevoegd, geldt deze procedure wanneer onderdanen van een lidstaat van de Europese Unie zich professioneel in Vlaanderen komen vestigen.

³ Adv.RvS van 19 mei 2016 over een ontwerp van ministerieel besluit ‘tot uitvoering van het Vergunningsbesluit van 22 november 2013’.

⁴ Voetnoot 2 van het geciteerde advies: Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 ‘betreffende diensten op de interne markt’.

⁵ Voetnoot 3 van het geciteerde advies: Richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 ‘betreffende de erkenning van beroepskwalificaties’.

gelijkwaardigheidsattest zorgt. Concreet zal een onderdaan een aanvraag kunnen doen bij Kind en Gezin, om een conformiteitsattest te kunnen krijgen. In bepaalde gevallen is er zelfs geen conformiteitsattest nodig, en volstaat een schriftelijke verklaring (op erewoord) van de persoon in kwestie, namelijk als een onderdaan enkel tijdelijk en incidenteel komt werken in de kinderopvang, als verantwoordelijke of als kinderbegeleider. Of er in een concreet geval sprake is van een tijdelijke en incidentele tewerkstelling, wordt in de feiten beoordeeld, met name in het licht van de duur, frequentie, regelmaat en continuïteit van het werken als verantwoordelijke of als kinderbegeleider.’

(...).

4.2.2 Wat de overeenstemming met de beroepskwalificatierichtlijn betreft, blijkt uit het antwoord van de gemachtigde dat het ontwerp ontoereikend is, en dus in strijd is met het vrije verkeer van personen. Gelet op het gegeven dat de omzettingstermijn voor de richtlijn reeds lang verstreken is,⁶ moet hieraan onverwijld tegemoet worden gekomen met een apart ontwerp dat eveneens om advies zal moeten worden voorgelegd.”

In deze opmerking wordt gewag gemaakt van een afzonderlijk ontwerp, niet van een aanpassing van het ontwerp van ministerieel besluit zelf. Niettemin hebben de stellers van het ontwerp geoordeeld bepalingen ter omzetting van de beroepskwalificatierichtlijn te kunnen opnemen in het voorliggende ontwerp van ministerieel besluit. Het Vergunningsbesluit bevat evenwel geen uitdrukkelijke delegatie aan de minister om de genoemde richtlijn wat betreft de kinderopvang om te zetten, onder meer door het invoeren van een systeem van erkenning van beroepskwalificaties, en in het toevertrouwen in het raam hiervan van taken aan Kind en Gezin. Hierbij dient eraan te worden herinnerd dat een minister enkel beschikt over de hem uitdrukkelijk toegewezen bevoegdheden, en niet over een algemene uitvoeringsbevoegdheid zoals de Vlaamse Regering die wel heeft op grond van artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’. Daarenboven dienen delegaties aan een minister beperkt te blijven tot het regelen van aangelegenheden van bijkomstige of detailmatige aard. De artikelen 7 tot 14 van het ontworpen besluit, alsmede bijlage 1 bij het ontwerp (waarnaar wordt verwezen in de artikelen 7, tweede lid, 1°, en 11, derde lid, 1°, en vierde lid, van het ontwerp) ontberen dan ook rechtsgrond.⁷

VORMVEREISTEN

4. Artikel 17 van het ontwerp bevat technische vereisten voor een veilig bed dat moet worden gebruikt voor kinderen jonger dan achttien maanden. Gevraagd of dat artikel moet worden medegedeeld aan de Europese Commissie op grond van artikel 5 van richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 ‘betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij’, verklaarde de gemachtigde:

⁶ Voetnoot 4 van het geciteerde advies: De beperkingen aan het vrije verkeer kunnen derhalve worden aangevochten wegens schending van de relevante bepalingen van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

⁷ Wel zou in een toe te voegen onderdeel van punt 7 van bijlage 2 bij het ontwerp kunnen worden verwezen naar attesten of kwalificatiebewijzen betreffende erkende EU-beroepskwalificaties toegekend krachtens de algemene regeling ter zake. Het opschrift van die bijlage kan dan worden aangevuld met de woorden “of na erkenning van beroepskwalificaties”.

“Dat artikel werd niet meegedeeld, ervan uitgaande dat de in punt 1° van dit artikel opgenomen norm de letterlijke Europese norm is en dat een gelijkwaardig veiligheidsniveau op zich geen bijkomende ‘technische’ voorschriften omvat, maar enkel een herneming is van de Europese norm zelf, weliswaar zonder dat deze letterlijk vermeld is op het betreffende product.”

Een “EN-Europese” norm (die geen norm is uitgaande van de Europese Unie) als die waarnaar wordt verwezen in artikel 17 van het ontwerp, is niet uit zichzelf verbindend. Het opleggen van de norm gebeurt bij het te nemen besluit.

Luidens artikel 1, lid 1, f), van richtlijn (EU) 2015/1535 is een technisch voorschrift “een technische specificatie of andere eis of een regel betreffende diensten, met inbegrip van de erop toepasselijke bestuursrechtelijke bepalingen die de jure of de facto moeten worden nageleefd voor de verhandeling, de dienstverrichting, de vestiging van een verrichter van diensten of het gebruik in een lidstaat of in een groot deel van een lidstaat (...)”.

Zelfs al gaat het in dit geval niet om een norm voor het gebruik van de betrokken bedden in het algemeen, maar enkel voor de kinderopvang die is vergund op grond van het decreet van 20 april 2012, lijkt desalniettemin een mededeling aan de Europese Commissie vereist te zijn op grond van de genoemde richtlijn nu het onmiskenbaar om een technisch vereiste gaat waaraan de bedden dienen te voldoen wanneer zij in de genoemde omstandigheden worden gebruikt.

ALGEMENE OPMERKINGEN

5. In opmerking 3.3 is vastgesteld dat er geen afdoende rechtsgrond bestaat voor de artikelen 7 tot 14 van het ontworpen besluit. Desalniettemin kan reeds het volgende worden opgemerkt omtrent de wijze waarop de beroepskwalificatierichtlijn zou kunnen worden omgezet wat de kinderopvang betreft.

De gemachtigde verschafte de volgende toelichting over de omzetting van de genoemde richtlijn:

“De termijnen voor omzetting van de betreffende richtlijn zijn reeds verstreken. Het horizontale decreet, dat de omzetting van de richtlijn voor Welzijn regelt, is er nog niet, waardoor geen uitvoering gegeven kan worden aan dat decreet, wat betreft kinderopvang. Er wordt voor geopteerd om de omzetting toch al te implementeren voor kinderopvang, via onderhavig MB dat kwalificatie regelt, in afwachting van de uitvoering van het horizontale decreet, om zo toch al een rechtsgrond te hebben voor de behandeling van die aanvragen van burgers. Eens het horizontale decreet in werking treedt, zal in een BVR definitief uitvoering gegeven worden aan dat decreet.

De redenering is dus dat voorliggend ontwerp van MB tijdelijk de omzetting moet vormen van de richtlijn in afwachting van de uitvoering van het horizontale decreet. Er is daarbij voor gekozen om enkel de voor kinderopvang relevante bepalingen van de richtlijn in het MB over te nemen, waarbij we er van uitgaan dat een verwijzing naar de richtlijn in deze fase volstaat.”

Indien men de beroepskwalificatierichtlijn, op grond van artikel 6, § 5, van het decreet van 20 april 2012, gelezen in samenhang met artikel 6, § 1, 4°, van hetzelfde decreet, specifiek beoogt om te zetten in een besluit van de Vlaamse Regering wat betreft de beroepen van

verantwoordelijke en van kinderbegeleider in de kinderopvang van baby's en peuters, zoals geregeld bij het decreet van 20 april 2012, volstaat het evenwel niet bepalingen op te nemen inzake een procedure voor het indienen en het behandelen van een schriftelijke verklaring (in geval van tijdelijk en incidenteel werken als verantwoordelijke of als kinderbegeleider) en een procedure voor de erkenning van beroepskwalificaties (in geval van vestiging), maar moeten alle bepalingen van de genoemde richtlijn die van toepassing zijn op de genoemde beroepen worden omgezet.⁸ Ook moet worden onderzocht of die omzetting niet eveneens dient te gebeuren ten aanzien van andere personen werkzaam in de kinderopvang, zoals de organisatoren van de kinderopvang.

Wanneer men, zodra het decreet 'tot gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties'⁹ tot stand is gekomen, een beroep zou willen doen op de in dat decreet (en zijn uitvoeringsbesluiten) vervatte algemene regeling, zoals de gemachtigde in het vooruitzicht stelt, dient te worden nagegaan of, en zo ja in hoeverre, er dan nog specifieke bepalingen voor de sector van de kinderopvang noodzakelijk zijn.

Eventueel zou voor de periode die de totstandkoming van het genoemde decreet voorafgaat, bij wijze van regelgeving door verwijzing,¹⁰ kunnen worden verwezen naar de algemene regeling betreffende de erkenning van beroepskwalificaties vervat in de wet van 12 februari 2008 'tot instelling van een nieuw algemeen kader voor de erkenning van EG-beroepskwalificaties' (zoals die geldt op het ogenblik dat het besluit van de Vlaamse Regering wordt genomen).

6. Volgens de gemachtigde is het de bedoeling dat de beoordeling van de beroepskwalificaties van personen die hun opleidingstitel of hun andere beroepskwalificaties in derde landen hebben verworven, "via het NARIC"¹¹ gebeurt. Vraag is of dat in het ontwerp voldoende tot uiting komt.¹²

7. In het ontwerp wordt niets bepaald betreffende de erkenning van de beroepskwalificaties die zijn verworven in de andere gemeenschappen binnen België.

De gemachtigde verschaft hieromtrent de volgende toelichting:

"Deze titels en attesten worden inderdaad gelijkwaardig behandeld. Zie ook de begeleidende nota bij dit ontwerp van MB:

⁸ Er dient tevens op te worden gewezen dat de beroepskwalificatierichtlijn ook van toepassing is op landen die behoren tot de Europese Economische Ruimte, maar geen lid zijn van de Europese Unie, alsmede op Zwitserland, en dat ook in associatieovereenkomsten met nog andere landen in de toepasselijkheid van die richtlijn kan worden voorzien. Van die landen zal dan ook gewag moeten worden gemaakt.

⁹ Over het voorontwerp van dit decreet is op 15 juli 2016 advies 59.372/1 gegeven.

¹⁰ In beginsel is zo'n verwijzing weliswaar af te raden omwille van de rechtsonzekerheid die eruit kan voortvloeien, maar in dit geval zou het hanteren van het procédé kunnen worden gebillijkt gelet op het tijdelijke karakter ervan.

¹¹ Zie opmerking 9.

¹² Zie thans artikel 4, derde lid, 1°, d), van het ontwerp en punt 7 van bijlage 2 bij het ontwerp.

‘Opgemerkt wordt dat kwalificatiebewijzen die behaald zijn aan een school in de Franstalige of Duitstalige Gemeenschap sowieso in aanmerking komen (niet via NARIC), vanuit het Belgisch grondwettelijk gelijkheidsbeginsel.’”

Er dienen telkens bepalingen of een algemene bepaling te worden opgenomen op grond waarvan ook in aanmerking komen, gelijkwaardige beroepskwalificaties die zijn verworven in een andere gemeenschap binnen België.

8. Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement van de Raad van 12 december 2006 ‘betreffende diensten op de interne markt’ (hierna: dienstenrichtlijn) kan van toepassing zijn op een aantal particuliere organisatoren van kinderopvang die daartoe erkend en gesubsidieerd worden door de Vlaamse Gemeenschap.

De gemachtigde verklaarde hieromtrent het volgende:

“Alle vergunningsvoorwaarden op niveau BVR (Vergunningsbesluit van 22 november 2013) werden getoetst aan de dienstenrichtlijn en worden geacht noodzakelijk en evenredig te zijn ten opzichte van het te bereiken doel, zijnde een minimale kwaliteit van de kinderopvang; voor de bepalingen die uitvoering geven aan de bepalingen in het BVR geldt dezelfde redenering.”

Niettemin is het slechts met het voorliggende ontwerp dat de kwalificatievereisten voor personen die werkzaam zijn binnen de kinderopvang, en de voorwaarden voor een veilig bed en voor medische geschiktheid worden geconcretiseerd, zodat het ontwerp moet worden getoetst aan de dienstenrichtlijn.

9. In artikel 4, derde lid, 1°, d), van het ontwerp en in bijlage 2 erbij wordt gewag gemaakt van het Agentschap voor Kwaliteitszorg in Onderwijs en Vorming, NARIC-Vlaanderen. Dit Agentschap is evenwel samengesmolten met het Agentschap Hoger Onderwijs, Volwassenenonderwijs en Studietoelagen tot het Agentschap voor Hoger Onderwijs, Volwassenenonderwijs, Kwalificaties en Studietoelagen.¹³ Het is die laatste benaming die moet worden gehanteerd.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Aanhef

10. In het eerste lid van de aanhef dient meer precies te worden verwezen naar artikel 6, § 5, van het decreet van 20 april 2012. Eventueel kan ook worden verwezen naar de in opmerking 3.1.2 genoemde bepalingen in samenhang waarmee deze bepaling moet worden gelezen.

¹³ Zie het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juli 2015 ‘tot fusie van het intern verzelfstandigd agentschap Agentschap voor Hoger Onderwijs, Volwassenenonderwijs en Studietoelagen en het intern verzelfstandigd agentschap Agentschap voor Kwaliteitszorg in Onderwijs en Vorming’ en het door dat besluit gewijzigde besluit van de Vlaamse Regering van 24 april 2009 ‘tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap Agentschap voor Hoger Onderwijs, Volwassenenonderwijs, Kwalificaties en Studietoelagen’ (voorheen: besluit van de Vlaamse Regering van 24 april 2009’ tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap Agentschap voor Kwaliteitszorg in Onderwijs en Vorming’)

11. In het tweede lid van de aanhef dient de (rechtstreekse) rechtsgrond voor het ontworpen besluit te worden gepreciseerd gelet op hetgeen is opgemerkt *sub* 3.1.1.

12. De in het zevende tot het negende lid van de aanhef opgenomen consideransen dienen te worden weggelaten nu ze niet noodzakelijk zijn voor een goed begrip van de ontworpen regeling.

Artikel 2

13. Het tweede en het derde lid van artikel 2 van het ontwerp strekken ertoe uitvoering te verlenen aan artikel 11 van het Vergunningsbesluit in zoverre het de minister opdraagt te bepalen wie de uitreikende instanties zijn van het attest waaruit blijkt dat de kinderbegeleider de module “kennismaken met de gezinsopvang” heeft gevolgd.

De delegatie wordt meer bepaald uitgevoerd door een aantal criteria te bepalen waaraan de instanties die het attest uitreiken moeten voldoen¹⁴ en door te bepalen dat de instanties voorafgaandelijk aan Kind en Gezin een elektronische verklaring op erewoord bezorgen dat ze voldoen aan de criteria. De gemachtigde verschaft hieromtrent de volgende toelichting:

“Een verklaring volstaat; de verantwoordelijkheid dat men voldoet aan de criteria ligt bij de instantie. Kind en Gezin zorgt er voor dat alle instanties op haar website worden bekend gemaakt zodat elkeen op elk ogenblik een overzicht kan hebben van in aanmerking komende instantie.”

Het is blijkbaar niet de bedoeling om enige controle uit te oefenen op de correctheid van de genoemde verklaring. Het risico bestaat dat aldus instanties in aanmerking worden genomen die niet voldoen aan de gestelde criteria. Dat brengt de rechtszekerheid in het gedrang omdat de indruk wordt gecreëerd dat alle vermelde instanties voldoen aan de criteria, terwijl dat niet noodzakelijk zo is. Bovendien kan de vraag rijzen welke gevolgen moeten worden verbonden aan het geval dat een attest of kwalificatiebewijs wordt toegekend door een instantie die zulk een verklaring heeft afgelegd, maar achteraf niet aan de criteria blijkt te voldoen. Het verdient derhalve aanbeveling om wel in de uitoefening van een controle te voorzien.

Eenzelfde opmerking geldt ook voor de artikelen 3, tweede en derde lid, 4, tweede en derde lid, en 15, tweede en derde lid, van het ontwerp.

Artikel 4

14. In artikel 4 van het ontwerp wordt verwezen naar “de geldende richtlijnen van de Europese Reanimatieraad” en “de actueel geldende richtlijnen van de Europese Reanimatieraad”, zelf gedefinieerd in het eerste lid van dat artikel als “de richtlijnen van de European Resuscitation Council, gepubliceerd op de website van de European Resuscitation Council”.

In dit verband kan worden verwezen naar advies 59.291/3, waarin het volgende is opgemerkt:

¹⁴ Zie hierover voetnoot 1.

“5. De verwijzing in artikel 8, eerste lid, 1°, en tweede lid, 2° en 3°, van het ontwerp naar ‘de geldende richtlijnen van de Belgische Reanimatieraad’ of ‘de actueel geldende richtlijnen van de Belgische Reanimatieraad’ is rechtsonzeker. De Belgian Resuscitation Council (BRC)¹⁵ is een vereniging zonder winstoogmerk en de reanimatierichtlijnen die de vereniging opstelt, zijn aanbevelingen en geen normen.

Er dient aan herinnerd te worden dat, gelet op artikel 190 van de Grondwet en de wet van 31 mei 1961 ‘betreffende het gebruik der talen in wetgevingszaken, het opmaken, bekendmaken en inwerkingtreden van wetten en verordeningen’, om verbindend te zijn, dergelijke ‘richtlijnen’ in beginsel in het Belgisch Staatsblad moeten worden bekendgemaakt. De meest rechtszekere oplossing bestaat erin de bedoelde richtlijnen op te nemen in een bijlage bij het te nemen besluit. Minstens zou in het ontwerp de vindplaats van de betrokken richtlijnen moeten worden aangegeven.”

15. Luidens artikel 4, derde lid, d), van het ontwerp komt voor het verstrekken van de opleiding die moet leiden tot het attest van kennis van levensreddend handelen, waarover de verantwoordelijke en de kinderbegeleiders moeten beschikken, ook een opleidingstitel in aanmerking die ten opzichte van de opleidingstitel vermeld in artikel 4, derde lid, a) en b), van het ontwerp als gelijkwaardig is erkend “door het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming, Agentschap voor Kwaliteitszorg in Onderwijs en Vorming, NARIC-Vlaanderen”¹⁶.

De erkenning van beroepskwalificaties van onderdanen van lidstaten van de Europese Unie (en gelijkgesteld) die een gezondheidszorgberoep als bedoeld bij de wet ‘betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen’¹⁷, gecoördineerd op 10 mei 2015, wensens uit te oefenen, is geregeld in hoofdstuk 9 en artikel 132/1 van deze gecoördineerde wet, en gebeurt niet door NARIC-Vlaanderen of zijn opvolger. De erkenning van de beroepskwalificaties van onderdanen van andere landen dan de zo-even genoemde is geregeld in artikel 145 van dezelfde gecoördineerde wet. Dit artikel verwijst wel naar de gelijkwaardigverklaring van het diploma door de bevoegde autoriteiten van een gemeenschap.

De genoemde bepaling dient hierop te worden afgestemd.

Artikel 16

16 In artikel 16 van het ontwerp vervange men het woord “kan” door het woord “kunnen”.

¹⁵ Voetnoot 5 van het geciteerde advies: Volgens artikel 8, derde lid, van het ontwerp moet onder “Belgische Reanimatieraad” worden verstaan: “de *Belgian Resuscitation Council*”.

¹⁶ Zie opmerking 9.

¹⁷ Waaronder ook het beroep van hulpverlener-ambulancier, vermeld in artikel 4, derde lid, 1°, c) van het ontwerp, zie artikel 65 e.v. van de genoemde gecoördineerde wet en het koninklijk besluit van 13 februari 1998 ‘betreffende de opleidings- en vervolmakingscentra voor hulpverleners-ambulanciers’.

Artikel 17

17. In artikel 17 van het ontwerp wordt verwezen naar twee “EN-Europese” normen.

In advies 57.704/3 werd, weliswaar met betrekking tot een bepaling naar luid waarvan het veilig bed moest beantwoorden “aan de Europese normen”, het volgende opgemerkt:

“15. De Europese normen waarvan gewag wordt gemaakt in het ontworpen artikel 20 van het Vergunningsbesluit, zijn volgens de gemachtigde nog steeds dezelfde normen als die welke thans uitdrukkelijk worden vermeld in het bestaande artikel 20 van het Vergunningsbesluit en in de bijlage erbij. Volgens de toelichting bij het ontwerp zijn deze normen niet bekendgemaakt door ‘Europa’ en zal Kind en Gezin de voorschriften ophijsten en publiceren op zijn website.

De genoemde normen dienen duidelijk te worden geïdentificeerd en te worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad aangezien het gaat om vergunningsvoorwaarden. Zij kunnen worden opgenomen in een bijlage bij het ontwerp of in een ministerieel besluit (in welk geval daartoe een delegatie dient opgenomen te worden in het ontworpen artikel 20 van het Vergunningsbesluit).”¹⁸

Deze opmerking geldt *mutatis mutandis* ten aanzien van artikel 17 van het ontwerp.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT

¹⁸ Adv.RvS 57.704/3 van 14 juli 2015 over een ontwerp dat geleid heeft tot het besluit van de Vlaamse Regering van 9 oktober ‘tot wijziging van het Vergunningsbesluit van 22 november 2013, het Subsidiebesluit van 22 november 2013 en het Procedurebesluit van 9 mei 2014’.